

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА
«Агроінженерія»

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 208 Агроінженерія
галузі знань 20 Аграрні науки та продовольство
Кваліфікація: бакалавр з агроінженерії

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою ХНТУСГ

Голова вченої ради

 О.В. Нанка

(протокол № 6 від "28" 02 2019 р.)

Освітня програма вводиться в дію з

«серпень» 2019 р.

 О.В. Нанка

(зі наказу від "____" _____ 2019 р.)

Харків 2019 р.

РОЗРОБНИКИ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ

Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка

Анікеєв Олександр Іванович – кандидат технічних наук, доцент кафедри оптимізації технологічних систем імені Т.П. Євсюкова, ХНТУСГ імені Петра Василенка;

Власовець Віталій Михайлович – директор навчально-наукового інституту механотроніки і систем менеджменту, доктор технічних наук, професор кафедри технологічних систем ремонтного виробництва ХНТУСГ імені Петра Василенка;

Шуляк Михайло Леонідович – доктор технічних наук, професор кафедри тракторів і автомобілів ХНТУСГ імені Петра Василенка;

Артьомов Микола Прокопович – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри оптимізації технологічних систем імені Т.П. Євсюкова ХНТУСГ імені Петра Василенка;

Бакум Микола Васильович – кандидат технічних наук, професор кафедри сільськогосподарських машин ХНТУСГ імені Петра Василенка;

II Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський) рівень
Ступінь вищої освіти	Бакалавр
Галузь знань	20 «Аграрні науки та продовольство»
Спеціальність	208 «Агроінженерія»
Освітньо-професійна програма	«Агроінженерія»
Обмеження щодо форм навчання	Обмеження відсутні
Освітня кваліфікація	Бакалавр з агроінженерії
Кваліфікація в дипломі	Бакалавр з агроінженерії
Опис предметної області	<p>Об'єкт вивчення та діяльності: явища та процеси, пов'язані з ефективним функціонуванням сільськогосподарської техніки і механізованими технологіями в агропромисловому виробництві.</p> <p>Цілі навчання: підготовка фахівців, здатних розв'язувати спеціалізовані завдання та прикладні задачі, пов'язані зі застосуванням сільськогосподарської техніки і механізованих технологій виробництва, первинної обробки, зберігання та транспортування сільськогосподарської продукції, технічного обслуговування та усунення відмов, управління механізованими технологічними процесами, виробничими підрозділами, які здійснюють технічне забезпечення агропромислового підприємства</p> <p>Теоретичний зміст предметної області підготовки базується на наукових і соціально-економічних принципах і методах, на яких базуються механізовані технології виробництва, первинної обробки, зберігання та транспортування сільськогосподарської продукції; на поняттях, теорії та законів фундаментальних та загальноінженерних наук.</p> <p>Методи, методики та технології: технології виробництва, моніторингу, первинної обробки, зберігання і транспортування</p>

	сільськогосподарської продукції, ремонту та технічного обслуговування машин і обладнання; методики комплектування агрегатів, технологічних ліній та оцінювання їх роботи; інженерні методи вирішення технічних задач; методи управлінського, інформаційного, правового забезпечення виробництва.
	Інструменти та обладнання: машини, обладнання агропромислового виробництва; прилади контактного та дистанційного вимірювання, засоби автоматизованого проектування, діагностичне та ремонтне обладнання, комп'ютерна техніка.
Академічні права випускників	Здобуття вищої освіти за другим (магістерським) рівнем. Набуття додаткових кваліфікацій у системі післядипломної освіти

III Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття ступеня вищої освіти

– бакалавр:

- на базі повної загальної середньої освіти – 240 кредитів ЄКТС;
 - на базі ступеня «молодший бакалавр» (освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст») заклад вищої освіти має право визнати та перезарахувати кредити ЄКТС, отримані в межах попередньої освітньої програми підготовки молодшого бакалавра (молодшого спеціаліста):
 - за спеціальностями в межах галузі знань «Аграрні науки та продовольство» не більше, ніж 60 кредитів ЄКТС;
 - за іншими спеціальностями не більше, ніж 30 кредитів ЄКТС.
- Обсяг практики має складати не менше 4 кредитів ЄКТС.
Мінімум 50% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на забезпечення загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за спеціальністю, визначених стандартом вищої освіти.

IV Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність вирішувати складні завдання і проблеми професійної діяльності у галузі агропромислового виробництва у процесі навчання та професійної діяльності, що передбачає проведення досліджень та здійснення
-----------------------------------	---

	інновацій, які характеризуються невизначеністю умов і вимог.
Загальні компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до критичного порівняння основних концепцій розвитку аграрної економіки, на які спирається сучасна економічна наука і практика макрорегулювання на державному рівні. 2. Здатність практичного володіння іноземною мовою для її використання в професійній діяльності; аналізувати і реферувати науково-технічну інформацію та опублікувати результати наукових досліджень на іноземній мові. 3. Здатність застосовувати правові норми у виробничо-господарській, господарсько-підприємницькій, науковій, аграрно-виробничій діяльності. 4. Здатність використовувати знання з педагогіки у викладацькій діяльності. 5. Здатність виконувати зовнішньоторговельні операції у сфері агробізнесу. 6. Здатність творчо та критично мислити, застосувати філософські знання у процесі виконання наукового дослідження, оволодіти методологією наукового пізнання, логікою та культурою наукової дискусії.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності

1. Здатність використовувати управлінські аспекти у межах проблеми діяльності аграрного виробництва.
2. Здатність використовувати методологію наукових досліджень для створення нових та удосконалення існуючих технологічних систем сільськогосподарського призначення, пошуку оптимальних методів їх експлуатації; здатність виконувати теоретичні дослідження методами класичних наук, з використанням теорії подібності та аналізу розмірностей, статистичної динаміки, теорії масового обслуговування в області механізації сільського господарства.
3. Здатність використовувати сучасні методи моделювання технологічних процесів і систем для створення моделей механізованих технологічних процесів сільськогосподарського виробництва.
4. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в області агропромислового виробництва, що забезпечує застосування сучасних інформаційних та комп'ютерних технологій.
5. Здатність вирішувати оптимізаційні задачі для ефективного машиновикористання в рослинництві, тваринництві, зберіганні і транспортуванні сільськогосподарської продукції.
6. Здатність інтегрувати знання механіки, комп'ютерного керування, інформаційних технологій, мікроелектроніки до проектування мехатронних систем машин і обладнання АПВ; використання механічних систем з комп'ютерним керуванням рухом.
7. Здатність проектувати технології та технічні засоби виробництва, первинної переробки, зберігання та транспортування сільськогосподарської продукції.
8. Здатність використовувати методи управління й планування матеріальних та пов'язаних з ними інформаційних і фінансових потоків на основі системного підходу та економічних компромісів для підвищення конкурентоспроможності підприємств.

9. Здатність забезпечувати працездатність і справність сільськогосподарської техніки при мінімальних витратах часу, трудових та матеріальних ресурсів за рахунок використання новітніх технологій технічного сервісу.
10. Здатність організувати виробничі процеси аграрного виробництва на принципах систем точного землеробства, ресурсозбереження, оптимального природокористування та охорони природи; використовувати сільськогосподарські машини та енергетичні засоби, що адаптовані до використання у системі точного землеробства.
11. Здатність до отримання і аналізу інформації щодо тенденцій розвитку аграрних наук, технологій і техніки в агропромисловому виробництві.
12. Здатність використовувати основні принципи управління якістю агропромисловою продукцією, що базуються на міжнародних підходах; основні методи по визначенню конкурентноспроможності технологій і машин при виробництві сільськогосподарських культур.
13. Здатність використовувати методи і прийоми обґрунтування та прийняття оптимальних рішень в інженерній діяльності.
14. Здатність використовувати нормативно-законодавчу базу з метою правового захисту розроблюваних об'єктів та їх нормативно обґрунтованого введення в господарський обіг, спрямовуючи отриманий прибуток на підвищення добробуту суспільства.
15. Здатність використовувати принципи екологічної безпеки при розробці нових проектів і виробничих технологій в АПВ; до аналізу шляхів підвищення екологічності сільськогосподарського виробництва.
16. Здатність комплексного впровадження організаційно-управлінських і технічних заходів по створенню безпечних умов праці робітників АПВ.

V Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання

Програмні результати навчання

1. Здійснювати теоретичний та практичний аналіз аграрної політики.
2. Розуміти мовлення іноземною мовою при безпосередньому контакті в ситуаціях наукового спілкування (доповідь, інтерв'ю, лекція, дискусія «за круглим столом» у складі групи експертів, дебати), складати усно і письмово повідомлення, інформації, доповіді, презентації проекту.
3. Застосовувати чинне аграрне законодавство, приписи норм права у професійній діяльності.
4. Використовувати набуті знання з інженерної педагогіки та методики викладання для отримання високих результатів у вивченні інженерних дисциплін. Володіти знаннями сучасних форм, методів та засобів керівництва та організації навчального процесу.
5. Приймати оптимальні та обґрунтовані управлінські рішення для забезпечення прибутковості підприємства; володіти навичками у регулюванні зовнішньоекономічної торгівлі на аграрних підприємствах.
6. Здатність творчо та критично мислити, застосувати філософські знання у процесі виконання власного наукового дослідження, оволодіти методологією наукового пізнання, логікою та культурою наукової дискусії, здійснювати філософський аналіз та узагальнення розвитку науки і техніки АПВ.
7. Обґрунтовувати вибір і форм і методів організаційно-управлінської діяльності інженерних систем в АПВ.
8. Вибирати, мету, предмет та об'єкт досліджень. Формулювати робочу гіпотезу, закономірності. Ставити задачі в наукових дослідженнях. Обґрунтовувати методи теоретичних та експериментальних досліджень.
9. Створювати фізичні, математичні, віртуальні моделі для вирішування дослідницьких, проектувальних, організаційних, управлінських та технологічних задач.
10. Володіти визначеним колом програм та програмних засобів для вирішення фахових питань, особливостями застосування глобальної мережі Інтернет для роботи з різноманітною інформацією.
11. Застосовувати знання уміння та навички для вибору раціонального складу комплексів машин та ефективного його використання.
12. Вибирати машини і обладнання АПВ для автоматизації засобами сучасної мехатроніки.

13. Проектувати технології та обладнання виробництва агропродовольчої продукції.
14. Проектувати та вибирати методи управління та оптимізації матеріальних потоків.
15. Визначати раціональні технології технічного сервісу для забезпечення процесдатності і справності машин.
16. Вибирати принципи впровадження систем точного землеробства, машин і обладнання та режимів роботи складових машинно-тракторних агрегатів для механізації технологічних процесів у рослинництві.
17. Створювати і оптимізувати інноваційні техніко-технологічні системи в рослинництві, тваринництві, зберіганні, переробній галузі і технічному сервісі.
18. Застосовувати підходи та принципи управління якістю в аграрній сфері, обґрунтовувати визначення показників якості сільськогосподарської продукції, техніки та обладнання.
19. Вибирати стратегії на основі детермінованих та ймовірнісних моделей, а також в умовах невизначеності, ризику та багатокритеріальності з урахуванням специфіки сільськогосподарського виробництва.
20. Забезпечувати охорону інтелектуальної власності у способи, передбачені чинним законодавством.
21. Розробляти і реалізувати ресурсозберігаючі та природо-охоронні технології у сфері діяльності підприємств АПВ.
22. Розробляти заходи з охорони праці в сферах аграрного виробництва відповідно до чинного законодавства.

VI Форми атестації здобувачів вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація здійснюється у формі публічного захисту кваліфікаційної роботи (дипломного проекту).
Вимоги до кваліфікаційної роботи	<p>Кваліфікаційна робота повинна відображати здатність автора розв'язувати складні спеціалізовані інженерні завдання та прикладні задачі, пов'язані з ефективним застосуванням сільськогосподарської техніки і механізованих технологій в агропромисловому виробництві, що характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.</p> <p>У кваліфікаційній роботі не може бути академічного плагіату, фальсифікації та списування.</p>

VII Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

У закладі вищої освіти функціонує система забезпечення вищим навчальним закладом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості), яка передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників вищого навчального закладу та регулярно оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- 4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- 5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- б) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- 7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- 8) забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти;
- 9) інших процедур і заходів.

Система забезпечення закладом вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) за поданням університету оцінюється Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти або акредитованими ним незалежними установами оцінювання та забезпечення якості вищої освіти на предмет її відповідності вимогам до системи забезпечення якості вищої освіти, що затверджуються Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти, та міжнародним стандартам і рекомендаціям щодо забезпечення якості вищої освіти.

VIII Перелік нормативних документів, на яких базується стандарт вищої освіти

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII. – Режим доступу:

<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.

3. Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від

02.03.2015 № 222-VIII. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/222-19>.

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.2015 № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» (зі змінами).

5. Наказ Міністерства освіти і науки України від 1 червня 2017 р. № 600 (у редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 21 грудня 2017 р. № 1648) «Про затвердження та введення в дію Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти».

6. Національний класифікатор України: «Класифікатор професій» ДК 003:2010. – Київ: Вид-во «Соцінформ», 2010.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до освітньо-професійної програми «Агроінженерія» першого (бакалаврського) рівня освіти, ступеня вищої освіти – бакалавр, галузі знань – 20 «Аграрні науки та продовольство», спеціальності – 208 «Агроінженерія»

Таблиця 1

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК

З метою забезпечення кореляції визначених компетентностей, зазначених у Стандарті, з класифікацією компетентностей НРК рекомендується використання у процесі розроблення Стандарту такої матриці відповідності.

Класифікація компетентності за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність				
Здатність вирішувати складні завдання і проблеми професійної діяльності у галузі агропромислового виробництва у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та здійснення інновацій, які характеризуються невизначеністю умов і вимог.				
Загальні компетентності				
1. Здатність до критичного порівняння основних концепцій розвитку аграрної економіки, на які спирається сучасна економічна наука і практика макрорегулювання державному рівні.	Показники, що характеризують функціонування сільськогосподарського виробництва; - основні прийоми макроекономічного аналізу; - інструменти державного, бюджетно-	Проводити аналіз макроекономічної динаміки; - надання оцінки динаміки реального ВВП, темпу інфляції та рівня безробіття аграрної сфери виробництва; - розробляти відповідні процедури щодо техніко-технологічних,	Взаємозв'язок з органами статистичного забезпечення та службами прогнозування можливих заходів економічної політики уряду; - взаємозв'язок з прогнозним	Відповідальність за точність застосування основних моделей та методів макроекономічного аналізу в процесі дослідження динаміки розвитку сільськогосподарських процесів;

	податкового регулювання та державної грошово-кредитної політики.	організаційно-управлінських та інших рішень згідно до чинних засад національної політики.	забезпеченням зміни ринкової кон'юнктури аграрної сфери економіки.	- автономність в аналізі механізмів та передбачень наслідків державного регулювання економіки за допомогою засобів фіскальної, грошово-кредитної, зовнішньоекономічної та соціальної політики.
2. Здатність практичного володіння іноземною мовою для її використання в професійній діяльності; аналізувати і реферувати науково-технічну інформацію та опублікувати результати наукових досліджень на іноземній мові.	Мовні форми, властиві для офіційних реєстрів професійного мовлення; міжнародну та термінологічну лексику.	Вести діалог з вираженням певних комунікативних намірів з'ясування думки співрозмовника, що необхідно при ділових переговорах; - у письмовій формі узагальнити інформацію та аргументи з відповідних джерел.	Користування іноземною мовою у професійній діяльності; презентація іншомовної інформації професійного характеру.	Відповідати за зміст і форму власних висловлювань згідно із ситуацією та реципієнтом, а також враховувати рівень формальності залежно від обставин.
3. Здатність застосовувати правові норми у виробничо-господарській, господарсько-	Теоретичні поняття щодо правового забезпечення державного регулювання в АПВ;	Орієнтуватися у чинному аграрному законодавстві; - застосовувати теоретичні знання і	Взаємозв'язок з органами державного нагляду і контролю в сфері господарювання,	Відповідати за законність та правомірність своїх дій та рішень.

підприємницькій, науковій, аграрно-трудовій діяльності.	- зміст нормативно-правових актів, які встановлюють правові засади регулювання АПВ.	приписи нормативно-правових актів у практичній діяльності.	природокористування, землекористування та іншими правоохоронними органами.	
4. Здатність використовувати знання з педагогіки у викладацькій діяльності.	Систему освіти вищої школи України і світу, її основні положення, вимоги до сучасної освіти, основні документи про освіту і Закони; - особливості змісту та організації педагогічного процесу в умовах різних типів освітніх закладів; -основи педагогічної майстерності, навчально-виховних технологій.	Застосовувати сучасні інноваційні технології в сфері освіти; використовувати передові методики викладання інженерних дисциплін.	Підбирати адекватні прийоми комунікативного впливу; виступати каталізатором спілкування; попереджати і переборювати конфліктні ситуації.	Відповідати за якість проведення занять; збагачувати власну духовну культуру шляхом самоосвіти та самовиховання.
5. Здатність виконувати зовнішньоторговельні операції у сфері агробізнесу.	Нормативні положення щодо організації зовнішньоекономічної діяльності в Україні для суб'єктів аграрного бізнесу. Сутність і зміст	Характеризувати фактори, що впливають на розвиток і трансформацію зовнішньоекономічної діяльності; - виявляти тенденції і перспективи розвитку	Взаємозв'язок з контрагентами по здійсненню зовнішньоекономічної діяльності з продажу і придбання сільськогосподарської	Відповідати за ефективність здійснення зовнішньоторговельних операцій.

	світового аграрного виробництва.	конкретних ринків і використовувати ці результати в своїй практичній діяльності.	продукції, техніки та технологій.	
6. Здатність творчо та критично мислити, застосувати філософські знання у процесі виконання наукового дослідження, оволодіти методологією наукового пізнання, логікою та культурою наукової дискусії.	Знати філософські методи аналізу аграрних процесів для вирішення конкретних практичних задач в АПВ.	Вміти оперувати філософськими та загально-науковими поняттями та категоріями.	Спілкуватися в середині науково-технічної та інженерної спільноти на загально-методологічні та науковознавчі теми.	Відповідати за точність висновків, тверджень, чіткість і достовірність аргументів, що використовуються в дискусії.
7. Здатність організувати та проводити наукові дослідження в галузі механізації технологічних процесів в АПВ, оволодіти методологією оптимізації параметрів механізованих технологічних ліній в галузі на основі моделювання процесів.	Критерії оцінки і обґрунтування технологічних рішень та засобів механізації виробничих процесів, структуру основних письмових форм наукової комунікації.	Розробляти методики проведення наукових досліджень, проводити теоретичні дослідження на основі моделювання технологічних процесів, розробляти технічне завдання на розробку технологічного обладнання, оформляти наукові статті.	Спілкуватися в середині науково-технічної та інженерної спільноти на загально-методологічні та науковознавчі теми.	Відповідати за достовірність результатів наукових досліджень.
Спеціальні (фахові) компетентності і компетентності				

<p>1. Здатність використовувати управлінські аспекти у межах проблеми діяльності сільськогосподарського виробництва.</p>	<p>Структури і функції органів управління інженерними службами; умови ефективного функціонування технічних систем в рослинництві, тваринництві, переробці, зберіганні, транспортуванні сільськогосподарській продукції та технічному сервісі.</p>	<p>Застосовувати сучасні методики мотивації, організації, планування і контролю функціонування інженерних систем, спрямованих на оптимізацію сільськогосподарського виробництва.</p>	<p>Взаємозв'язок з представниками технічної, агрономічної і економічної служби господарства з метою ефективного функціонування інженерних систем шляхом визначення оптимальних параметрів структури зовнішнього і внутрішнього середовища.</p>	<p>Відповідати за адекватність обґрунтування технологічних підстав та економічну ефективність організації діяльності підприємства.</p>
<p>2. Здатність використовувати методологію наукових досліджень для створення нових та удосконалення існуючих технологічних систем сільськогосподарського призначення, пошуку оптимальних методів їх експлуатації; здатність виконувати теоретичні</p>	<p>Теорію і технологію наукових досліджень в області механізації сільськогосподарського виробництва; - методики аналізу функціонування об'єктів дослідження.</p>	<p>Використовувати сучасні методи проведення наукових досліджень та аналізу їх результатів.</p>	<p>Зв'язок з науково-дослідними установами та конструкторсько-виробничими підприємствами сільськогосподарського профілю.</p>	<p>Відповідати за достовірність результатів наукових досліджень.</p>

дослідження методами класичних наук, з використанням теорії подібності та аналізу розмірностей, статистичної динаміки, теорії масового обслуговування в області механізації сільського господарства.				
3. Здатність використовувати сучасні методи моделювання технологічних процесів і систем для створення моделей механізованих технологічних процесів сільськогосподарського виробництва.	Знати науково-теоретичні принципи моделювання технологічних процесів та систем. Здійснювати вибір спеціальних програм, створювати алгоритми моделей керування механізмами і автоматизованими системами, контролю за їх роботою і технологічними операціями.	Створювати структуру і принципи вибирання моделей; створення, планування та проведення імітаційних експериментів.	Взаємозв'язок з представниками провідних конструкторських, дослідницьких і виробничих організацій та підприємств.	Відповідальність за адекватність фізичних та математичних моделей.
4. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та	Знання основних засад сучасних інформаційних	Вибирати та користуватися відповідним програмним	За допомогою інформаційних мереж мати зв'язок з	Працювати з відповідними АРМами

<p>практичні проблеми в області агропромислового виробництва, що забезпечує застосування сучасних інформаційних комп'ютерних технологій.</p>	<p>технологій згідно фаху; організацію автоматизованих інформаційних систем (АІС) у виробництві на основі сучасних засобів техніки та відповідного інформаційного та програмного забезпечення.</p>	<p>продуктом для вирішування інженерних задач в галузі агропромислового виробництва.</p>	<p>широким колом фахівців, установ та фірм-постачальників необхідних програмних продуктів.</p>	<p>(автоматизованими робочими місцями) як у локальному режимі, так і за допомогою різноманітних комп'ютерних мереж.</p>
<p>5. Здатність обґрунтовувати вибір сільськогосподарської техніки для ефективного використання в рослинництві, тваринництві, зберіганні і транспортуванні сільськогосподарської продукції.</p>	<p>Знати: - вимоги до сучасних технологій та машин для виробництва, зберігання та транспортування сільськогосподарської продукції; - характеристики сільськогосподарської техніки; методи та критерії вибору сільськогосподарської техніки та машино-тракторних агрегатів;</p>	<p>Вміти: - самостійно створювати бази даних про вітчизняну і закордонну сільськогосподарську техніку; - користуватися методами вибору раціонального складу машинно-тракторних агрегатів та парків.</p>	<p>Здатність встановлювати комунікативні зв'язки з виробниками сільськогосподарської техніки, машино-дослідними станціями та сільгоспвиробниками.</p>	<p>Самостійно приймати рішення щодо вибору методів та критеріїв. Нести відповідальність за: - ефективне використання машин згідно з вибраними критеріями; - рівень фахової компетенції інженерно-технічної служби.</p>
<p>6. Здатність інтегрувати знання механіки,</p>	<p>Основні засади теорії управління сучасним апаратним і</p>	<p>Застосовувати - інтегральну взаємодію мехатронних модулів в</p>	<p>Взаємозв'язок з виробниками пристроїв та систем</p>	<p>Відповідати за точність роботи запропонованих</p>

<p>комп'ютерного керування, інформаційних технологій, мікроелектроніки до проектування мехатронних систем машин і обладнання АПВ; використання механічних систем з комп'ютерним керуванням рухом.</p>	<p>програмним засобом обчислювальної техніки; - перспективні підходи до синтезу керованого руху мехатронних систем з умов максимальної автоматизації виробничих процесів в АПВ.</p>	<p>єдиній модульній системі; - прогресивні способи і прийоми отримання та обробки інформації мехатронною системою про навколишнє середовище.</p>	<p>мехатроніки та їх сервісними службами, представниками підприємств інформаційно-комп'ютерних технологій.</p>	<p>алгоритмів, мехатронних систем та достовірність їх результатів.</p>
<p>7. Здатність проектувати технології та технічні засоби виробництва, первинної переробки, зберігання та транспортування сільськогосподарської продукції.</p>	<p>Тенденції розвитку виробництва сільськогосподарської продукції; пріоритетні технології виробництва сільськогосподарської продукції; - системну взаємообумовленість критеріїв вибору технології агропродовольчого виробництва та критеріїв вибору обладнання для технологічних ліній.</p>	<p>Застосовувати методи багатокритеріального вибору технологій агропродовольчого виробництва та обладнання технологічних ліній. Обґрунтовувати спеціалізацію та продуктивність технологічних ліній з урахуванням прогнозу зміни потреби в агропродовольчій продукції.</p>	<p>Взаємозв'язок - з представниками служб технічного та технологічного сервісу, дилерами з продажу машин і обладнання; - з виробниками та споживачами агропродовольчої продукції, аграрними біржами.</p>	<p>Відповідати за обґрунтованість проектних рішень щодо технології виконання робіт, а також обладнання технологічних ліній.</p>

<p>8. Здатність використовувати методи управління й планування матеріальних та пов'язаних з ними інформаційних і фінансових потоків на основі системного підходу та економічних компромісів для підвищення конкурентоспроможності підприємств.</p>	<p>Стратегії та тактики функціонування заготівельної, виробничої та транспортної логістики, а також логістики розподілу, запасів та складування; - типів транспорту, навантажувально-розвантажувального обладнання та особливостей його використання; - основних підходів до оптимізації транспортної підтримки логістичних ланцюгів.</p>	<p>Вирішувати питання функціонування логістичних систем — доставки необхідних товарів необхідної якості в необхідній кількості в необхідний час та в необхідне місце з мінімальними витратами.</p>	<p>Взаємозв'язок логістики з різними функціональними системами, управління, виявлення, аналіз і оцінка явищ, що відповідають основним етапам процесу руху матеріальних потоків від виробничих підприємств до кінцевих споживачів та факторів, що впливають на них.</p>	<p>Відповідати за ефективність повного використання потенційних можливостей транспортних засобів за конкретних природно-виробничих умов, визначення потреби в цих засобах з метою досягнення запрограмованих кінцевих результатів і дотримання вимог.</p>
<p>9. Здатність забезпечувати працездатність, справність сільськогосподарської техніки при мінімальних витратах часу, трудових та матеріальних ресурсів.</p>	<p>Основні організаційно-технологічні принципи і забезпечення працездатності техніки.</p>	<p>Вибирати раціональні форми організації та технології технічного обслуговування та ремонту техніки.</p>	<p>Оперативний взаємозв'язок з експлуатаційниками сільськогосподарської техніки, дилерськими центрами, сервісними службами, ремонтними підприємствами, представниками</p>	<p>Системний підхід до забезпечення працездатності машин.</p>

			постачальницьких служб.	
10. Здатність організувати виробничі процеси аграрного виробництва на принципах системного землеробства, ресурсозбереження, оптимального природокористування та охорони природи; використовувати сільськогосподарські машини та енергетичні засоби, що адаптовані до використання у системі точного землеробства.	Системи глобального позиціонування (GPS, Galileo), спеціальні датчики, аерофотознімки і знімки з супутників, а також спеціальні програми для агроменеджменту на базі геоінформаційних систем; - програмно-апаратне, методичне та технологічне забезпечення використання систем точного землеробства.	Використовувати основні засади точного землеробства для планування висіву, розрахунку норм внесення добрив і засобів захисту рослин, більш точного передбачення врожайності і фінансового планування виробничої діяльності в АПВ; - користуватися спеціалізованим бортовим комп'ютерним обладнанням та програмним забезпеченням.	Здійснювати професійні взаємодії з працівниками агрохімічних служб, інженерних та наукових працівників різних ланок щодо забезпечення ефективності використання переваг системи точного землеробства.	Відповідати за раціональний вибір і ефективне застосування засобів системи точного землеробства в умовах сільськогосподарського виробництва.
11. Здатність до отримання і аналізу інформації щодо тенденцій розвитку аграрних наук, технологій і техніки в агропромисловому виробництві.	Інноваційні технології і засоби механізації в агропромисловому комплексі.	Порівнювати, оцінювати і вибирати перспективні технології і технічні засоби агропромислового виробництва.	Відвідування тематичних виставок, зв'язок з науковими, дослідними, навчальними установами, підприємствами-виробниками,	Широка ерудиція на підставі глибоких інженерних знань.

			регулярне отримання інформації через мережу Інтернет.	
12. Здатність використовувати основні принципи управління якістю агропромисловою продукцією, що базуються на міжнародних підходах; основні методи по визначенню конкурентоспроможності технологій і машин при виробництві сільськогосподарської продукції	Порядок застосування стандартів в процесі створення та сертифікації системи управління якістю на підприємстві, проведення внутрішнього й зовнішнього аудиту системи управління якістю, принципи побудови систем управління якістю на основі стандартів ISO серії 9000, основи систем екологічного керування, принципи побудови систем управління безпекою харчових продуктів ХАССП.	Визначати та аналізувати чинники поліпшення якості продукції і забезпечення її конкурентоспроможності; - проводити заходи щодо організації робіт із розробки та впровадження систем управління якістю відповідно до рекомендацій міжнародних стандартів ISO серії 9000.	Взаємозв'язок з організаціями з стандартизації, органами сертифікації, випробувальними лабораторіями, сертифікованими аудиторами.	Відповісти за результати впровадження та функціонування системи управління якістю на підприємстві, контролювати виявлення невідповідної продукції та аналізувати причини її виникнення.
13. Здатність використовувати методи і прийоми обґрунтування та прийняття оптимальних	Методологію та інструментарій для проведення аналізу, моделей та критеріїв прийняття інженерних	Застосовувати програмно-цільовий підхід до прийняття інженерних науково-технічних рішень;	Взаємозв'язок з представниками аналітичних служб, інжинірингових і	Відповісти за правильність варіантів рішення що до стратегії розвитку технічних і

рішень в інженерній діяльності.	науково-технічних рішень.	- розробляти моделі та алгоритми розв'язання технічних та технологічних завдань; - обґрунтовувати стратегії розвитку технічних і технологічних систем аграрного виробництва.	консалтингових компаній.	технологічних систем аграрного виробництва.
14. Здатність використовувати нормативно-законодавчу базу з метою правового захисту розроблених об'єктів та їх нормативно обґрунтованого введення в господарський обіг, спрямовуючи отриманий прибуток на підвищення добробуту суспільства.	Основи системи інтелектуальної та промислової власності у винахідницькій та патентно-ліцензійній діяльності; -методологічні основи створення об'єктів промислової власності; - основи захисту патентних прав.	Визначити поняття, сутність та ознаки права інтелектуальної власності, його види; Застосовувати: - використовувати нормативно-правові акти, патентну документацію в оформленні "ноу-хау" і матеріалів заявки на об'єкт промислової власності, складання ліцензій та інших договорів на створення, використання і комерційну реалізацію об'єктів інтелектуальної власності.	Взаємозв'язок з представниками державних органів, які займаються реєстрацією та охороною об'єктів інтелектуальної власності.	Забезпечувати відповідність об'єкта інтелектуальної власності чинним нормативно-правовим актам. Відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності, яка належить іншим особам.

<p>15. Здатність використовувати принципи екологічної безпеки при розробці нових проектів і виробничих технологій в АПВ; до аналізу шляхів підвищення екологічності сільськогосподарського виробництва.</p>	<p>Показників, що визначають рівень екологічної безпеки техніко-технологічних процесів в АПВ; - шляхів забезпечення нормативно-правових вимог з екологічної безпеки при розробці і впровадженні техніко-технологічних процесів в АПВ.</p>	<p>Розробляти організаційно-технічні заходи щодо забезпечення екологічної безпеки при виконанні техніко-технологічних процесів в агропромисловому виробництві.</p>	<p>Взаємозв'язок з представниками державних екологічних служб.</p>	<p>Відповідати за дотримання основних екологічних принципів та раціональне використання природних і технічних ресурсів.</p>
<p>16. Здатність комплексного впровадження організаційно-управлінських і технічних заходів по створенню безпечних умов праці робітників АПВ.</p>	<p>Особливості умов праці при здійсненні виробничих процесів в АПВ; - вимог нормативно-правових актів і документів організації робочих місць, виробничих процесів, а також показників, що характеризують умови праці та вимоги з безпеки праці.</p>	<p>Застосовувати вимоги охорони праці, передбачені державними нормативними документами; - здійснювати контроль стану охорони праці на робочих місцях; - - залежно від виробничої посади фахівця, вести спеціальну документацію.</p>	<p>Взаємозв'язок з представниками фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та відповідними службами охорони праці.</p>	<p>Відповідати - за життя та здоров'я підлеглого персоналу; - за створення безпечних умов праці; - за правильність проведення розслідування нещасних випадків на виробництві.</p>
<p>17. Оволодіти методологією</p>	<p>Методи і критерії оцінки ефективності</p>	<p>Виявляти ділянки непродуктивних затрат</p>	<p>Взаємозв'язок з представниками</p>	<p>Відповідати за дотримання основних</p>

<p>прогнозування перспективного використання традиційних, так і нетрадиційних поновлювальних джерел енергії в сільськогосподарському виробництві.</p>	<p>використання енергії з урахуванням економічних і екологічних вимог в конкретних умовах, сучасні енергозберігаючі технології при виробництві с.-г. продукції, основні види та перспективні напрями ефективного використання нетрадиційних поновлюваних джерел енергії, їх класифікацію, типи, улаштування.</p>	<p>енергоресурсів та реалізовувати заходи з енергозбереження, впроваджувати енергозберігаючі технології у виробничу та побутову сферу АПВ, розробляти схеми використання місцевих енергоресурсів; проводити розрахунки елементів альтернативного енергопостачання за рахунок поновлювальних джерел енергії.</p>	<p>державних екологічних служб.</p>	<p>екологічних принципів та раціональне використання енергетичних ресурсів.</p>
---	--	---	-------------------------------------	---

		1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
10. Володіти визначеним колом програм та програмних засобів для вирішення фахових питань, особливостями застосування глобальної мережі Інтернет для роботи з різноманітною інформацією.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11. Застосовувати знання уміння та навички для вибору раціонального складу комплексів машин та ефективного його використання.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+							+				+	+	+	+	+	+	+	+	+		+	+
12. Вибирати машини і обладнання АПВ для автоматизації засобами сучасної мехатроніки.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+		+					+				+	+	+	+					+		+	
13. Проектувати технології та обладнання виробництва агро-продовольчої продукції.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14. Проектувати та вибирати методи управління та оптимізації матеріальних потоків.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+					+		+												+		+	
15. Визначати раціональні технології та форми організації забезпечення роботоздатності і справності машин.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+							+			+		+			+	+			+		+	
		1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

		1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
20. Забезпечувати охорону інтелектуальної власності у способи, передбачені чинним законодавством.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21. Розробляти і реалізувати ресурсозберігаючі та природоохоронні технології у сфері діяльності підприємств АПВ.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22. Розробляти заходи з охорони праці в сферах аграрного виробництва відповідно до чинного законодавства.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

Примітка: кількість знаків «+» відображає вплив компонента на формування програмного результату навчання.

«+++» – цей компонент домінує в програмі

«++» – цей компонент є достатнім у програмі

«+» – цей компонент не вносить істотного вкладу в програму

«-» – цей компонент не засвоюється в процесі навчання